

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15, CELOLETNO DIN 60 / ZA INOZEMSTVO JE DODATI POŠTINO / OGLASI PO CENIKV / POŠTAMEZNA ŠTEVILKA PO DIN 150. POŠT. ČEK RAČ 13.188

ORJUNA

VREDNIŠTVO IN VPRAVA V VEČITELJSKI TISKARNI / ROKOPIŠI SE NE VRAČAJO / ANONIMNI DOPIŠI SE NE PRIOBČV- JEJO / POŠTINA PLAČANA V GOTOVINI TELEFON ŠTEV. 906.

DR. J. D.:

Krščanski internacijonalizem v praksi.

Da je naša Orjunaška misel baš v Sloveniji od vsega početka naša tako iskren odmev pri vseh slojih žalibog tako maloštevilnih, pravih nacionalistov, ni najzadnji razlog ta, ker smo takoj, čim smo vstopili v življenje, usmerili našo odlično in neizprosno borbo proti defetističnemu in raznarodovalnemu internacijonalizmu, ki se je pri nas z naravnost zločinskih cinizmom oznanjeval deloma pod rdečimi, deloma pod črnimi banderi. Priznamo, da nam je bila ona prva fronta daleko ljubša od slednje, ker je bila vsaj odkrita in dosledna do svojega pogina in razsula.

Borba klerikalnih brezdomovincev pa je bila dosti opasnejša, ker je bila in je še danes neodkrita, zavratna in ker temelji na odvrtnih principih, ki so se v tem taboru s pridom uporabljali že v srednjem veku. Čim bolj smo tej zmesi avstrijskih feldvebljev, kandelaberskih hujškačev in zakrknjenih jezuitov dopovedovali nepoštenost njihovega razornega delovanja, tem bolj so hujškali na nas množice ter kličali nad naše glave prokletstvo; vse to le radi tega, ker smo si drznili trditi, da temelji suverenost našega naroda v narodu samem, da je Vatikan fašistovski in nam sovražni in da bi bilo bolje, da se naše ljudi pošilja na obisk k našim južnejšim bratom — sodržavijanom, da navežejo z njimi iskrene, bratske vezi, kakor pa da se jih vsako leto vodi v Rim onega Vatikana in Kvirinala, ki sta nam in vsemu, kar je Slovansko, v enaki meri sovražna.

Ker je bila politika teh naših krščanskih internacijonalcev v oštrnem nasprotju z življenjskimi interesi tega naroda, morala je nujno doživeti debakl; in ga tudi doživlja, dan za dnem. Gledati mora, kako vihte bič nad slovanskim delom naroda baš oni svetli vzorniki meddržavne klerikalne ekspozičure, o katerih so naši krščanski socialisti vedno s tako vnemo pripovedovali, da so personificirana naklonjenost, pravičnost in udanost do našega naroda. Polom in spoznanje pa je tem hujše, ker je usoda odločila, da pride potom njih samih.

In sedaj k stvari! »Slovenec« z dne 16. aprila 1927, številka 86. objavlja pod naslovom »Volite v Nacionalrat in v deželni zbor na Koroškem« članek, ki — dasi noče še izgotoviti ozirov udariti v polno — vsebuje strašno obtožbo nenaravnega klerikalnega internacijonalizma. Članek ni podpisan, stilizacija pa jasno razodeva, da ga je pisal sicer

duhovnik, vendar pa koroški slovenski duhovnik. In baš radi tega je članek zanimiv. Prepričani smo namreč, da imamo v Sloveniji žalibog malo ali pa nič takih duhovnikov, ki bi si drznili na ta način preko svojega škofa očito in brez pridržka sediti svoji nacionalni vesti, kakor je to storil gori navedeni.

Članek sporoča med drugim, da kandidira za poslanca v Nacionalrat kot kandidat slovenske stranke župnik Vinko Poljanec in se sprašuje: Kdo na vsem krščanskem svetu bo nam koroškimi Slovincem zameril, da gremo s svojimi kandidati samostojno v volilni boj? Pač! Kdo je? Koroški škof, prevzvišeni gosp. dr. Hefter, ki ga osebno in kot škofa vsi spoštujemo, zoper njegov politični korak pa najodločnejše protestiramo. V nadaljnjem pojasnjuje, da ta škof ni dovolil, in sicer šele post festum, ko je rok za spremembo volilnih kandidatov po zakonu že minil, da bi župnik Poljanec kandidiral, češ, da je kandidatura Slovencev v državni zbor »rein nutzlos« in »za duhovnika škodljiva demonstracija«.

Boga mi, človeka zsrbe roke na dlani, pa najsi bo to gospodom od »Slovenca« prav ali ne. Po vsem tem ponizanju in zasramovanju, ki ga je naš narod pretrpel v zadnjih letih, si bo drznil še celo en privandran bavarski škof žaiiti naš narod na onih tleh, ki so od vekomaj njegova last in na katerih je znal baš napram soplemenjancem »prevzvišene« g. Adama Hefterja »braniti« svojo vero z batino v roki? Naj si g. Adam, katerega noben koroški Slovenec od sedaj naprej ne more »niti osebno, niti kot škofa več spoštovati«, zapomni, da se je naš slovenski Korošec boril ne samo z Adami, ampak celo z Golijati in Samsoni in da je še vsekdar znal proti germanški pomehkuženosti postaviti svojo barbarsko slovansko trdoživost. In naj si tudi zapomni, da bo baš Slovenec sam sebi gospodaril na Koroškem, ko bo g. Adam že davno odfrčal nazaj v svoj bavarski paradiz.

Kje ste gg. župnik Eppich, Morocutti, dr. Kraft, ki s takim pompom govorite o človečanskih pravicah narodnostnih manjšin? In kje ste vsi drugi, naši klerikalni socialisti in internacijonalci, da izjavite besedo o početju Vašega kolege g. Adama? Kje je ona toliko hvalešana disciplina Vaših internacijonalno - klerikalnih vrst? Saj Vi ste ravnali pravilno in disciplinirano, prepovedali ste kandidaturu najboljšim duhovnikom, ki niso hoteli v Vaše neiskrene vrste —

pa dasi so zvesti sinovi našega naroda, čemu pa naenkrat ta dvojna mera, ki jo je uvedel g. Adam Hefter. Ali naš koroški župnik Poljanec morda ni dober duhovnik? Kolikor ga poznamo, trdimo, da je, in sicer najmanj toliko, kot njegov predpostavljeni in prevzvišeni g. Adam. Toda župnik Poljanec ni samo dober duhovnik, on je tudi dober Slovenec. In prav radi tega je bila njemu kandidatura prepovedana, dočim župniku Eppichu ni bila delana pri nas v Kočevju nikaka ovira.

Marsikaj nam je zopet sveže v mislih, ko študiramo ta slučaj. Afera Bartolomassi-Karlin, dr. Sedej in druge. Najbolj hudo nam pa je, kadar se zmislimo na grešnost jugoslovenskega naroda, ki je tako velika, da mu očetovsko čuteči Vatikan pri najboljši volji ne more priznati niti enega kardinalata, dočim jim priznava pobožnemu narodu fašistov in

Misli o novi vladi.

Političnim časnikom je lahko pisati o novih vladah, njih stališče je opredeljeno že vnaprej. Če pride v viado njih partija, potem je vlada dobra in »mora ostati«, pa naj se zgodi kar hoče. Če pa njih partija ni zastopana v novi vladi, potem je treba pač kričati in prorokovati pogin države itd.

Mi, nacionalisti, imamo pri tem mnogo težje stališče. Nismo partija, nimamo torej interesov za ministrske stolčke in opazujemo vsled tega padanje in porajanje vlad lahko bolj mirno in objektivno. Toda baš zato mora biti naša sodba mnogo bolj premišljena in tehtna.

Kaj smo torej pridobili oziroma izgubili z novo vlado? Ugotoviti je treba, da je ta nova vlada nastala, da je vlada sestavljena in da je začela poslovati na neparlamentaren način. O vzrokih se mnogo šušlja, toda take govorice so vedno subjektivno pobarvane in niso zanesljive. Eno stoji: Nova vlada je posledica krize našega parlamentarizma. Smo navdušeni pristaši demokracije in parlamentarizma, a baš vsled tega moramo priznati, da sta se pri nas obe instituciji kompromitirali do kosti. Kdo je kriv?

Predvsem naše partije, ki so nasilno ubile idejo in visoki pomen parlamentarizma med narodom. Če se govori danes o poslancih in kot o »dijetarjih«, če ljudstvo v parlamentu ne vidi svoje reprezentance in v državni upravi edino odločujoče institucije, če vidi ono v parlamentu le gostilniško omizje dobro plačanih izvoljencev, ki se za mesečnih 9000 Din med seboj prepirajo in psujejo, so krive temu naše partije, je krivo

tretjerednikov D'Annunzijevega tipa kar 33.

Naši bratje onstran Karavank naj se zastran g. Adama ne vznemirjajo. Pokazal jim je pot, katerega se bodo znašli — o tem smo prepričani — vedno izogibati. Pokazal pa je pot tudi nam. Naj se gg. Eppich in Morocutti in Kraft zahvalijo pri svojem prijatelju Adamu Hefterju, če bi mi jugoslovenski nacionalisti prihodnjič smatrali vsak samostojen nastop naših itak maloštevilnih Nemcev za »rein nutzlos« in obenem za »schädliche Demonstration«.

Iskreno bi želeli, da bi se naši krščanski internacijonalci iz tega slučaja kaj naučili. Za enkrat dvomimo. Ravno zadnje dneve in tedne so namreč zopet zastavili vse svoje plemenite sile v preganjanje nas nacionalistov; to je sicer za enkrat še precej nevažno delo, vendar pa smejo prej računati na plačilo — od naše strani.

temu delovanje, ki ga razvija »za narodov blagor« velika večina naših parlamentarcev.

Odgovornost za vse to pa nosimo vsi volilci, ki v času volitev ne storimo svoje dolžnosti. Kako se vrše volitve, ki naj bi bile svobodne in dale izraza ljudski volji ter posajle v narodno zastopstvo res le najboljše naše ljudi, ki uživajo popolno zaupanje svojih volilcev? Kateri kmet pozna do dobra naše poslance, kateri kmet je volil te poslance iz osebnega prepričanja in z upanja! Dobili so potrebno številno kroglje vsled diktata partije, kar znači za Slovenijo diktat škofa in duhovščine. Ti zaupniki klera nastopajo kot zaupniki in predstavniki ljudstva, ki jih je volilo le na povelje svojih dušnih pastirjev in iz strahu pred večnim pogubljenjem.

To velja za našo SLS, velja pa v drugi obliki tudi za ostale partije. Partija postavi kandidatno listo in jo diktira svojim volilcem, ki kljub notranjemu odporu mečejo kroglje v skrinjico, češ; saj je vse eno, koga volim, koristiti itak ne bo nihče. Naš parlament vsled tega ne predstavlja naroda, marveč le partije in to predvojne partije z zastarelimi načeli in okostenelimi voditelji, ki vidijo edin cilj svojega delovanja v zasedenju ministrskih foteljev in store vse, da dosežejo ta cilj.

S tem sistemom je treba pomesti čimprej, kajti partije bodo ostale klikarske institucije, dokler ne bodo odstranjene s silo, dokler jih ne bo ljudstvo vrglo tja, kamor spadajo. Kako se naj to zgodi? Že dolgo se išče izhod iz tega kaosa in nova vlada predstavlja en tak poskus. Z ozi-

Pravoslavim bratom želimo veseli in srečni Uskrs. UREDNIŠTVO ORJUNA.

rom na način, kako je ta nova vlada sestavljena, pa žal ne moremo preveč upati, da bo ta poskus uspel. Otvoritev parlamenta do 1. avgusta t. l. ni parlamentarna, vendar državi ne bo škodovala, če bo vlada ta čas prikrite diktature izrabila pametno. V tem času bi bilo treba položiti temelje prenovljeni upravi, odstraniti nesrečno partizanstvo, ki vidi svoje delo le v odstranjevanju političnih nasprotnikov in nameščanje somišljenikov ne glede na njih sposobnost. Doba treh do štirih mesecev zadošča, da se sestavi štab vodilnega uradništva po zgolj objektivnih vidikih in ustvari s tem možnost za ozdravljenje naše državne uprave. Če ima nova vlada resno voljo, mora to storiti, če tega nestori, je le nova izdaja partizanske vlade, ki bo s svojo absolutistično gesto razmere le poslabšala.

Govori se tudi o ustvarjanju nove partije. Kakšne? Vukičevičeve? Pri boleštni domišljiji naših politikov je vse mogoče. Elementi, ki ne morejo priti na krmilo niti pri eni, niti pri drugi partiji, se združijo in ustvarijo novo, seveda izboljšano partijo. Račun je lahek: s sredstvi vlade bo ta nova partija lahko dosegla znatne uspehe pri eventualnih volitvah, kajti razpolagala bo s celotnim državnim aparatom in mase so zbegane tako, da vržejo kroglje v ono skrinjico, ki ima največ izgleda na uspeh. Vprašanje je le, če bo imela od tega kaj dobička država.

Treba je jasne besede, nova vlada mora na dan s svojim programom in mora ta svoj program tudi dosledno izvajati. Če bo program nepartizanski in res državotvoren, potem ne bo nobenega ugovora proti novi vladi. Naša rešitev leži le v odstranitvi partizanstva iz državne uprave, odstranitvi korupcije potom nameščenja prvovrstnih strokovnjakov brez ozira na njih politično pripadnost. Tem strokovnjakom je treba zagurati hrbet, da bodo svoj program lahko izvedli ne glede na eventualne spremembe v vladi. Država je zdrava, narod je dober in požrtvovalen, dajte mu le dobro, nepristransko in od partij neodvisno upravo, in Jugoslavija bo v najkrajšem času sila, ki si je ne bo upal izživati niti Mussolini.

To so misli nacionalistov pri nastopu nove vlade.

Stroji za špičenje svinčnikov. THE REX CO., Ljubljana.

LISTEK.

Iz dnevnika Koste Pečanca.

(Dalje.)

Zavzete Kuršumlije.

Po puku prvih pušk pred Kuršumlijo so krenile tja vse čete, ki so se do tedaj nahajale po okoliških selih. Ta moment hočemo očrtati točno po poročilih enega od udeležencev.

»Rade Vlahovič in Andjelko Lazič sta se pojavila s svojima četama pri Stari Crkvi in se spustila po bregu navzdol k mestu. Selske čete Vlačka in Miloša so hitele k nasipu. Samokovska četa se je spustila raz Samokova k mestu. Cvetko pa je s svojo dospel v Kosanice. Djordje Koprivica je s četo dospel iz Baniške, Milivoje Raičević pa s svojimi Seliščani iz Selišča. Kapetan Mijat Vasić je hitel z dankovičko četo po kopaoniškem ansipu h Kuršumliji. Radonič je obvezano roko in vlada Stanković sta se s svojo četo vzbela na višine nad bolnico.

Bolgari so se kriili na vzhodnem delu trga. Z ognjem iz strojnic so branili desno obalo Toplice in most. A vseeno so se srbske čete jako žurile in vedno bolj ožile obroč okrog Kuršumlije. Z zapadne strani je prvi vkorakal v mesto artiljerijski narednik Spasoje. Razvila se je krvava poulična borba. Po ulicah so pokale puške, prasketale strojnice in grmele bombe. Sredi tega bojnega hrupa se je čulo stokanje ranjenecv in peklensko vpitje tako na eni, kot na drugi strani. I na tej, i na drugi strani jih je mnogo padlo. Arnaviti so se povlekli na ostrežje mestne hiše, v kavarne in v hlev Trajka Lazića in od tam sipali kroglje. Bolgarska vojska se je umaknila z zahodnega trga na dvorišče kavarne Milenka Aleksića. Tu sem so se že preje skrili vsi bolgarski uradniki.

Mestece je bilo že v rokah vstajev. Ena njihova četa je zasedla hišo Koste Joksimovića, ki je stala v neposredni bližini hiše, ki so jo zasedli Bolgari. Za zadnja vrata so poslali Magdo, ženo Krste Stojčića, da pozove Bolgare k brezpogojni

predaji s pridržkom, da se jim pusti življenje.

Ako na to ne bi povoljno odgovorili, bi bili vsi uničeni z bombami. Končno so se po kratkih pogajanjih Bolgari predali in so se morali pod stražo čete Joce Filipovića podati v Prokuplje. Na pobudo nekaterih bolgarskih uradnikov pa so med potom prevarili stražo in so ušli k Vlani, kjer so hoteli priti preko meje na avstrijski teritorij. V selu Poljakovu so zadeli na neko selsko četo, ki jih je ustavila. A mesto, da bi se ustavili so navallili na prve četnike, da bi jim izrgali orožje. Ti pa so vse pobili.

Napočil je veder in hladen zimski večer in z njim tista čarobna tišina, ki se spusti na krvave poljane vedno po težki bitki.

V blešku blehli mesečenih žarkov so tako čudno blestele ulice, pokrite s snegom, ki je bil ves okrvavljen. Tu in tam so težala razprostrti rok telesa žrtev, ki so padle v današnji borbi. To svečano tišino prekine tu in tam vzdih onemoglega

ranjenca. Sneg škriplje pod koraki straže, ki išče še preostale ranjence Srbe, Bolgare in Arnavte.

V borbi okrog Kuršumlije je padlo mnogo naših ljudi. Teško je vse prešteti. Od znamenitejših so padli kapetan Mijat Vasić, Miladin Pavlović, Otaš Lukić, Joco Tomić, Cvetko Košanović, Periša Besević, Jordan Radovanović, Milivoje Milenković iz Kuršumlije, Periša Krstović iz Samokova, Kosara, žena Jačima Miletića, Kata, žena Koste Atanaskovića, Mitra, žena Rake Simića, Jovana, mati popa Joce Rakića, Milica, hči popa Pavla Popovića.

Arnaviti so se pred večerom vdali pod pogojem, da se jim pusti orožje, a so okrog polnoči izkoristili to okolnost in se uprli. S precejšnjo muko je uspelo vstašem pobiti jih. Od triinpetdeset Arnavtov, ki so služili v bolgarski žandarmeriji, je uspelo pobegniti samo njihovemu vodji Šeči iz Mirovca in še dvema od njih.

Bolgarski komandant Harizonov je že tri dni pred zavzetjem Kuršumlije z močnim oddelkom vojske odšel k Žitnemu Potoku na pomoč

majorju Popovu in kapetanu Gavrilovu, komandantu Žitnega potoka. Ko pa je čul, da so vstajši zavzeli Kuršumlijo, se je z Popovom in Gavrilovom in s četo, broječo okrog štiristvo mož, podal 15. februarja po pogorju Sokolovice-planine h Kuršumliji. Organizovane selske čete so ga pričakovale ob potu. Prvi spopad je bil pri vasi Tovrljani, a glavna bitka se je vršila pri selu Gabrovice, pet kilometrov od Kuršumlije. V tej bitki so sodelovale vse čete, ki so se udeležile zavzetja Kuršumlije. Po triurni vroči borbi se je vdal komandant Žitnega potoka kapetan Gavrilov s svojimi vojnlki, major Popov pa je že v začetku borbe pobegnul. Komandantu Kuršumlije Harizonovcu se je posrečilo priti preko Toplice in se zateči na avstrijski teritorij. Pri selu Poljakovu pa so ga zajele selske čete Vlačka Ilića in Miloša Miloševića in ga prisilile, da se je z ostankom svojih čet predal.

V času teh borb pri Tovrljani in Poljakovu so Bolgari izgubili veliko število svojih vojniov, izgube naših četnikov pa so bile le neznatne.

(Dalje prihodnjt.)

PEČE
LE Z

Dr. OETKER
JEVIM
BACKINOM

Najboljše in preizkušene recepte pošilja na željo brezplačno in poštne prosto

Dr. OETKER, d. z o. z.
MARIBOR.

Kronika.

Korupcija. V zadnjih časih se je v ljubljanskih časopisih namigavalo na razne nepravilne manipulacije z državno imovino pri železnici. Govorilo in pisalo se je o izrabi službenega premoga v zasebne svrhe, ravno tako o izrabi delavskih moči, ki so plačane od države, dalje o raznih izdelavah lišnega pohištva v državnih delavnicah itd., itd. Prizadeti da so pri tem mnogi uslužbenci, kot n. pr. razni načelniki postaj, kurilnic, progovozdrževalnih sekcij, delavnic ter njihovi namestniki z raznimi poslovodji, delovodji, strojni in progovni nadziralci itd. Tudi sedanjí direktijski organi, ki delajo nekako politično gonjo s temi korupcionističnimi aferami, baje piso tozadevno popolnoma čisti. Imajo tudi oni razne grehe iz sedanjosti in bližnje preteklosti.

Izgleda, da gre tu za običaje, ki so bili, so in menda še ostanejo v rabi vsedotlej, dokler se bo partizanstvo uveljavljalo v državnih službah.

Vedno smo bili, smo in ostanejo za red in disciplino, posebno pa v državnih uradih. V tem oziru ne poznamo niti ozira napram samemu sebi, vedno smo pa tudi za to, da se korupcijo preganja objektivno in da se ne dela izjem, niti z visokimi činovniki, niti z agitatorji raznih partij. Iz službenih ozirov naj se v prvi vrsti vedri pri visokih činovnikih, kajti tam je začetek vsega korupcionističnega zla.

Najboljša krema za čevlje

Sveti oče se v Rimu po informacijah zelo zanimajo za način prslave sv. Cirila in Metoda v Jugoslaviji in povečujejo živo vero obeh slovanskih apostolov. Katoličani smo spričo tolike pozornosti svetega očeta zelo vzradoščeni, vendar pa nam to krščansko veselje nadvse moti dejstvo, da naše zahteve po slovanski službi božji ne naj-

dejo v Rimu pravega odmeva in da se na to iskreno željo vseh katoliških Jugoslovenov o vsem tako dobro informirani sveti oče prav nič ne izrazijo.

Vsi ste že bili Jugosloveni! Slovenec, ki vse pozabi, kar se tiče njegovega včerajšnjega delovanja, rad trdi, da je jugoslovensko samo meglena koncepcija prebujne domišljije mladih ljudi. Dejstva pa pričajo, da so Jugosloveni bili leta 1918. tudi prav odlično naši vrli slovenoborski klerikalci, katerih Peter Kiemen v »Jugoslovanu« bi mogel s Korošcem, ere deklaracije mirne duše med saradnike in povornike Orjune. Jugoslovenstvo je fantazija in vendar se ga nista oprijela samo Pribičević in Ljuba Mrav, nego celo za nekoliko časa pokojni sedí premier Pašić. Celó sam grešni Radić omenja pogosto jugoslovensko ideologijo, kot povsem mogočo zadevo, ki ima samo to napako, da ne vleče, kakor njegovi »slagerji«. O Trumbiću in pokojnem Lorkoviću, ki sta šele naknadno premenjala jadra, niti ne govorimo. Sicer pa smo globoko uverjeni, na bodo naši bogudopadljivi gnadjivi zastopniki še prav lepo prijadrali v jugoslovenski pristan, kakor so ždeli v velesrbsko radikalnem, čim bo le barometer kazal na »jugoslovensko vreme«.

RADIO aparate in material

edino pri
FRANC BAR, Ljubljana.

Za Žicov fond so darovali: Tone Javornik, Ljubljana 20 Din. Franjo Murovec, Ljubljana 10 Din. Tonče Satler, Ljubljana 10 Din. I. Lovša, Ljubljana 5 Din. I. Haljen, Ljubljana 5 Din. F. Primec, Ljubljana 5 Din. Anton Kuclar, Ljubljana 5 Din. Tone Smole, Ljubljana 5 Din. Anton Lokar, Ljubljana 5 Din. Stefan Romih, Ljubljana 10 Din. I. Vehar, Ljubljana 5 Din. Josip Herman, Ljubljana 5 Din. Z. Šetina, Ljubljana 5 Din. Ivan Pogačar, Radovljica 20 Din. Fanika Prinčič, Radovljica 10 Din. Ciril Pezdich, Radovljica 20 Din. Janko Rožal, Radovljica 10 Din. Ivan Testen, Radovljica 10 Din. Franc Jevšinek, Radovljica 10 Din. Viljem Kabel, Radovljica 5 Din. Henrik Hrovatin, Radovljica 10 Din. Srečo Koman, Radovljica 10 Din. Mirko Železnik, Radovljica 5 Din. Vladimir Krištof, Radovljica 10 Din. Franc Debevc, Radovljica 10 Din. Franc Razinger, Radovljica 5 Din. I. Dotovec, Radovljica 10 Din. Dr. Dobrovec, odr., Radovljica 30 Din. Notar N. N., Radovljica 20 Din. Notar N. N., Radovljica 10 Din. Dr. Mirko Triller, odv., Radovljica 20 Din. N. N., Radovljica 5 Din. N. N., Radovljica 5 Din. Franc Jaklič, Radovljica 10 Din. Matej Wergles, Radovljica 10 Din. Jakob Špicar, Radovljica 10 Din. I. Jeran, Radovljica 10 Din. I. Savnik, Radovljica 10 Din. J. Luznar, Radovljica 10 Din. Mestna Orjuna Šoštanj 100 Din. Rado Pezdir, Ljubljana 20 Din. Češek, Rajhenburg 5 Din. Martin Mirt, Rajhenburg 10 Din. Anton Klun, Rajhenburg 20 Din. Ljodje Gehert, Rajhenburg 2 Din. Franc Hercog, Rajhenburg 4 Din. A. Presker, Rajhenburg 10 Din. Ferluga I., Rajhenburg 10 Din. B. Jeriček, Rajhenburg 10 Din. Sakoper I., Rajhenburg 5 Din. A. Kušer, Rajhenburg 2 Din. I. Kokol, Rajhenburg 10 Din. N. N., Rajhenburg 10 Din. Gajšek I., Rajhenburg 0.50 Din. A. Š., Rajhenburg 10 Din. Herman Solar, Ljubljana 20 Din. Od preje 1200 Din. Skupaj 1843.50 Din.

Zakaj niso vstopili klerikalci v novo vlado? Zato, ker je bila sestavljena na Velikonočno nedeljo, ko se noben rimsko katoliški Slovenec ne lofi kakršnegakoli dela, kaj šele sestavljanja vlade.

Slovenoborci so povsod enaki. V Gorici je izdala Goriška Matica par dobrih knjig. Med njimi i Bevkovo: »Brat Frančišek«. Računajoča na nestrpnost blagih krščansko mislečih konkurentov, je poslala to knjigo vidirat najvišji cerkveni oblasti v deželi — knezoškofijskemu ordinarijatu v Gorico. Ta je dal svoj imprimator in podelitev te tega i pismeno potrdil. Jedva pa je »Brat Frančišek« dobro izšel, že je dvignila proti njemu klerikalna »Goriška straža svoj anathema in konstatirala, da je pisan v čisto panteističnem brezverskem duhu.

In tako je klerikalni list nadmudril cerkvenega cenzorja in cerkev, ki ni našla v »Bratu Frančišku« prav ničesar zoper vero ali krščansko npravnost.

Dopisi.

Zagorje ob Savi. Naši najboljši prijatelji, ki s pomočjo dvajsetih tigrrov preganjajo iz ljubezni do bližnjega ubogo državno uradništvo, so zopet zamahnili z repom po zagorski dolini. In tako se je zgodilo, da je moral br. Pivk, tukajšnji učitelj nemudoma po službeni potrebi iz Zagorja v Dole. Huda mora biti ta potreba, da že težko bolan učitelj nima več pred njo miru. Najbrže je šlo gospodi na živce to, da je br. Pivk odločen nacionalist, in da je kot tak na dosedanem mestu imel veliko zaslug — največja je pa ta, da je kot odločen Orjunaški in Sokolski delavec vedno porazno deloval proti starim in omahljivim Zagorjanom, ki so vpisani v različne tretje in ne vem še kake rede, ki so se dosedaj pokazali krščanske samo

takrat, kadar bi imeli kaj dobiti od naše napredne javnosti. Tudi »Edina« je Pivk in tudi znana afera na občnem zboru UJU v Ljubljani za srez Litijo je veliko vplivala na nujno službeno potrebo. Popolnoma Vas razumemo — hoteli ste se rešiti naprednega čuvarja. Najbolj pa itak boli gospoda, ki operira s službenimi potrebami to, da smo jim prekrižali z bratom Pivkom račune ob marsikaterem momentu. Pa še jim bodemo. Brate Pivk, veruj, kmalu pride naš dan in takrat bode šele nastala velika službena potreba, ne samo po § 71. ampak še tudi po drugih §§. Še drugo kot ubogo učiteljsko paro bodemo pošiljali v plombaranih vagonih »nach Wien und Roma«.

Interesantno je edino to, da je ubogi režim, v katerem so bili tigri zopet potegnjeni, tako hitro poslal tebe v Dole in popravil napako, ki jo je sam naredil Tvoji prednici. Natančen roman še itak napišemo o vsem, kadar boš Ti sam na pristojnem mestu dokazal svoje.

Šolstvo. Slovanski otrok pod Italijo ne samo da ne sme uživati po-uka v materinščini, v šoli sploh ne sme slišati domače govorice. Šolskim otrokom je celo prepovedano govoriti med seboj v odmorih slovenski. Ker drugega jezika ne znajo ali nočejo govoriti, so povečini nemi kakor mumije. Gorje jim namreč, ako izpregovore slovensko besedo in če jih sliši italijanski učitelj. Tako je morala mala deklica v Mirnu pri Gorici dve uri klečati samo zato, ker je govorila med odmorom s součenko slovenski.

In zopet bo vstal minister Fe-deise in bo zagovarjal uspehe svoje šolske politike v obmejnem ozemlju in pel slavospeve prošlulemu šolskemu skrbniku Reini v Trstu.

Ker je bil brat Verbič tekem tedna nujno zadržan v Beogradu po važnih organizacijskih poslih, smo bili prisiljeni izdati to številko »Orjune« le na 2 straneh.

UREDNIŠTVO.

Odvetnik

dr. Vladimir Knaflič

se je preselil in ima sedaj svojo pisarno na

Miklošičevi cesti 16-II

(Bambergova hiša, kjer je Delniška tiskarna). — Telefon šte. 26-11.

„Spectrum“ d. d.
INZ. KOPISTA, DUBSKY IN KRSTIC
tvornica ogledal in brušenega stekla
LJUBLJANA VII.
Medvedova ulica 38. Telefon 755.
Zagreb, Beograd, Osijek.
Središnja: ZAGREB.
Zrcalno steklo portalno steklo mašinsko steklo 5-6 mm, ogledala, brušena v vseh velikostih in oblikah, kakor tudi brušene prozorne šipe, izbočene plošče, vstekljanje v med. Fina, navadna ogledala.

IVAN REBEK
CELJE.
Tovarna vseh vrst tehtnic in ključavničarskih del ter koncesionirana inštalacija vodovodov.
Prejema tudi vsa v to stroko spadajoča popravila.

Zdrav duh u zdravom tijelu!

Postizava se najsigurnije upotrebom originalne

„BRAZAY“

FRANCUSKE VINOVICE.
Dobiva se svuda.

PEUGEOT svetovnoznaní osební avtomobili 12, 28, 35, 55, 65 HP. — — — Tovorni avtomobili OEST. AUTOMOBIL FABRIKS A. G. vorm. AUSTRO FIAT — tovorni avtomobili 1750, 3000, 5000 kg — požarne brizgalne — avtobusi.
AJS svetovnoznaní angleški zmagovalni motocikli.
EXCELSIOR HENDERSON amer. neprekosljivi motocikli
Glavno zastopstvo **O. ŽUŽEK, LJUBLJANA**, Tavčarjeva 11.

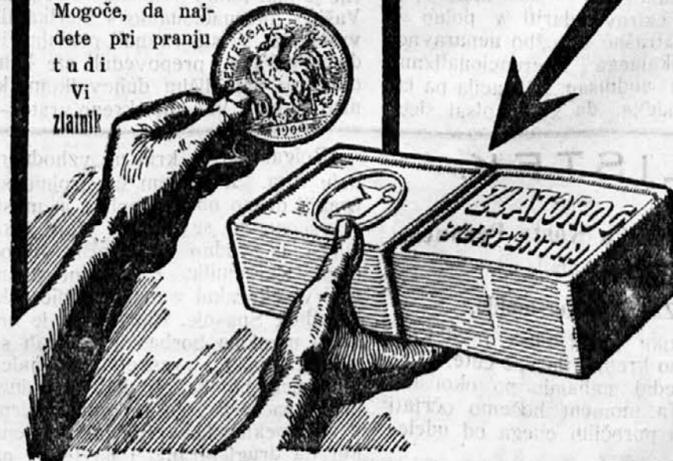
ZLATO

vsebuje v Vaši roki se nahajajoče

ZLATOROG-terpentinovo milo!

V vsaki tisočeri komad se vpreša en zlatnik za 10 frankov.

Poskusite, kupite komad pristnega ZLATOROG-terpentinovega mila in prepričajte se o njegovi neprekosljivi kakovosti. Mogoče, da najdete pri pranju tudi Vi zlatnik

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmoderneje urejena ter izvršuje vsa tiskarska dela od najprestejšega do najmodernejšega. — Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku — Brošure v malih in tudi največjih nakladah. Časopise, revije, mlad. liste.

Okusna oprema ilustrir. katalogov, cenikov in reklam. listov. Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne in srednje šole
Risanke, dnevnik in beležnice.

GRADBENO PODJETJE
ING. DUKIČ IN DRUG

LJUBLJANA
Bohoričeva ulica št. 24